BESLUT

RÅDETS BESLUT 2013/768/GUSP

av den 16 december 2013

om EU:s verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande, inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 26.2 och artikel 31.1,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

(1) Den 6 december 2006 antog FN:s generalförsamling resolution 61/89 med titeln *På väg mot ett fördrag om vapenhandel – att fastställa gemensamma internationella normer för import, export och överföring av konventionella vapen*, och inledde således FN:s arbete med ett vapenhandelsfördrag (nedan kallat *fördragsarbetet*). Den 2 december 2009 antog FN:s generalförsamling resolution 64/48 med titeln *Vapenhandelsfördraget*, genom vilken det beslutades att man under 2012 skulle sammankalla en FN-konferens om vapenhandelsfördraget i syfte att utarbeta ett rättsligt bindande instrument om högsta möjliga gemensamma internationella normer för överföring av konventionella vapen.

(2) Eftersom FN-konferensen om vapenhandelsfördraget i juli 2012 inte kunde enas om ett slutdokument i tid samt till följd av resolution 67/234 A, som FN:s generalförsamling antog den 24 december 2012, sammankallades den slutliga FN-konferensen om vapenhandelsfördraget i mars 2013. En välavvägd och brett förankrad fördragstext utarbetades, om vilken det dock inte gick att nå enighet på grund av motstånd från tre FN-medlemsstater. Ärendet hänsköts följaktligen till FN:s generalförsamling, som den 2 april 2013 genom omröstningen om resolution A/RES/67/234 B med överväldigande majoritet antog vapenhandelsfördraget. Fördraget öppnades sedan för undertecknande den 3 juni 2013 och kommer att träda i kraft efter den femtionde ratificeringen. Samtliga medlemsstater i unionen har ratificerat fördraget.

(3) Rådet uttryckte i sina slutsatser av den 11 december 2006, 10 december 2007, 12 juli 2010 och den 25 juni 2012 sin mycket bestämda uppslutning kring ett nytt, rättsligt bindande internationellt instrument som skulle ge högsta möjliga gemensamma internationella normer för att reglera laglig handel med konventionella vapen och gälla alla stater och således kunna få universell tillämpning.

(4) För att verka för ett relevant fördragsarbete med brett deltagande antog rådet beslut 2009/42/Gusp [1] beslut 2010/336/Gusp [2], som bland annat stödde en rad regionala seminarier runt om i världen. Eftersom FN-konferensen i juli 2012 inte gav något resultat kompletterades unionens fortsatta verksamhet för att stödja vapenhandelsfördraget med rådets beslut 2013/43/Gusp [3].

(5) Prioriteringen är nu att stötta ett snabbt ikraftträdande och fullständigt genomförande av fördraget. Unionen kan i linje med sin redan tidigt gjorda utfästelse om stöd till arbetet med vapenhandelsfördraget bidra betydelsefullt till denna målsättning, genom att bygga vidare på sina långvariga erfarenheter av finansiering av exportkontrollbistånd och verksamhet inriktat på tredjeländer. Tillståndsgivningen för vapen och varor med dubbla användningsområden är fortfarande ett nationellt ansvar i unionen och därför är den sakkunskap om exportkontroll som används för att stödja det unionsfinansierade biståndet i hög grad beroende av medlemsstaterna. Om unionens exportkontrollbistånd och utåtriktade verksamhet ska lyckas är det därför mycket viktigt att medlemsstaterna ställer upp med experter som understöder unionsprogrammen.

[1] Rådets beslut 2009/42/Gusp av den 19 januari 2009 om stöd till EU:s verksamhet för att bland tredjeländer främja processen mot ett vapenhandelsfördrag inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin (EUT L 17, 22.1.2009, s. 39).

[2] Rådets beslut 2010/336/Gusp av den 14 juni 2010 om EU-verksamhet till stöd för vapenhandelsfördraget, inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin (EUT L 152, 18.6.2010, s. 14).

[3] Rådets beslut 2013/43/Gusp av den 22 januari 2013 om unionens fortsatta verksamhet till stöd för förhandlingarna om vapenhandelsfördraget inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin (EUT L 20, 23.1.2013, s. 53).

(6) Inom vapenexportkontroll har unionens bistånd och utåtriktade verksamhet genomförts inom ramen för gemensam åtgärd 2008/230/Gusp ([1]) samt rådets beslut 2009/1012/Gusp ([2]) och 2012/711/Gusp ([3]). Den vidtagna verksamheten har avsett ett antal tredjeländer i unionens närmaste grannskap för att stärka deras system för vapenexportkontroll i riktning mot och uppnående av större ansvarighet och öppenhet.

(7) Unionen lämnar även sedan lång tid exportkontrollbistånd för varor med dubbla användningsområden enligt förordning (EG) nr 1717/2006 ([4]), vilken inrättar ett stabilitetsinstrumentet som sörjer för bistånd vid utveckling av de rättsliga ramarna och den institutionella kapaciteten för upprättande och efterlevnad av effektiva exportkontroller avseende varor med dubbla användningsområden, inbegripet regionala samarbetsåtgärder. Den 28 april 2004 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1540 (2004) (nedan kallad *säkerhetsrådets resolution 1540 (2004)*), som bemyndigar till effektiv kontroll av överföring av varor med anknytning till massförstörelsevapen. Unionen har stött genomförandet av säkerhetsrådets resolution 1540 (2004), framför allt genom rådets gemensamma åtgärd 2006/419/Gusp ([5]) rådets gemensamma åtgärd 2008/368/Gusp ([6]) och rådets beslut 2013/391/Gusp ([7]) av den 22 juli 2013 och, när det gäller exportkontrollaspekterna av resolution 1540 (2004), genom sina biståndsprogram för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden.

(8) Vid sidan av det särskilda biståndet till vapenexportkontroll bidrar därför de kontroller som utvecklats för genomförandet av säkerhetsrådets resolution 1540 (2004) och inom ramen för unionens biståndsprogram för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden till den övergripande förmågan att genomföra vapenhandelsfördraget eftersom lagar, administrativa förfaranden och organ med ansvar för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden i många fall överlappar dem som ansvarar för exportkontrollen av konventionella vapen. Biståndet på området för varor med dubbla användningsområden stöder därför kontrollkapaciteterna för vapenexport. Det är således mycket viktigt att sörja för tät samordning mellan verksamhet om genomförs inom exportkontroll av varor med dubbla användningsområden och verksamhet till stöd vapenhandelsfördragets genomförande.

(9) Mot denna bakgrund av önskvärd samordning av det exportkontrollbistånd som lämnas på andra relevanta områden bör den verksamhet som stöds genom detta rådsbeslut syfta till att stärka kontrollkapaciteterna för vapenöverföring i ett antal mottagarländer för att stödja effektivt och gott genomförande av vapenhandelsfördraget. Fördragets genomslagskraft kommer att bero på hur universell dess tillämpning är och i vilken utsträckning det efterlevs, och därför bör även utåtriktad verksamhet och verksamhet för att höja allmänhetens medvetenhet stödjas i syfte att öka de berörda intressenternas och övriga tredjeländers stöd fördraget och öka intresset för att det genomförs.

(10) Det tyska förbundskontoret för ekonomi och exportkontroll (nedan kallat *Bafa*) har av rådet utsetts till ansvarigt för det tekniska genomförandet av besluten 2009/1012/Gusp och 2012/711/Gusp. Det har med framgång genomfört anordnandet av all verksamhet som föreskrivs i rådets beslut 2009/1012/Gusp. Bafa är också genomförandeorgan för projekt för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden som finansieras genom stabilitetsinstrumentet. Mot denna bakgrund är det motiverat att välja Bafa som genomförandeorgan för unionen verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande i tredjeländer med hänsyn till dess bevisade erfarenheter, kvalifikationer och nödvändiga sakkunskap i fråga om all relevant unionsverksamhet inom exportkontroll av såväl vapen som varor med dubbla användningsområden. Genom att man väljer Bafa underlättas kartläggningen av synergier mellan den exportkontrollverksamhet som avser varor med dubbla användningsområden och den som avser vapen för att se till att vapenhandelsfördragsrelaterat bistånd på lämpligt kompletterar bistånd som redan lämnas inom ramen för nuvarande biståndsprogram för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden och av vapen.

([1]) Rådets gemensamma åtgärd 2008/230/Gusp av den 17 mars 2008 om stöd till EU:s åtgärder för att i tredjeländer främja kontrollen av vapenexport och principerna och kriterierna i EU:s uppförandekod för vapenexport (EUT L 75, 18.3.2008, s. 81).

([2]) Rådets beslut 2009/1012/Gusp av den 22 december 2009 om stöd till EU:s åtgärder för att i tredjeländer främja kontrollen av vapenexport och principerna och kriterierna i gemensam ståndpunkt 2008/944/Gusp (EUT L 348, 29.12.2009, s. 16).

([3]) Rådets beslut 2012/711/Gusp av den 19 november 2012 om unionens åtgärder för att i tredjeländer främja kontrollen av vapenexport och principerna och kriterierna i gemensam ståndpunkt 2008/944/Gusp (EUT L 321, 20.11.2012, s. 62).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument (EUT L 327, 24.11.2006, s. 1).

([5]) Rådets gemensamma åtgärd 2006/419/GUSP av den 12 juni 2006 till stöd för genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen (EUT L 165, 17.6.2006, s. 30).

([6]) Rådets gemensamma åtgärd 2008/368/GUSP av den 14 maj 2008 till stöd för genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen (EUT L 127, 15.5.2008, s. 78).

([7]) Rådets beslut 2013/391/Gusp av den 22 juli 2013 till stöd för praktiskt genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) när det gäller icke-spridning av massförstörelsevapen och bärare av dessa (EUT L 198, 23.7.2013, s. 40).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att stödja vapenhandelsfördragets ikraftträdande och genomförande inom snar tid ska unionen genomföra verksamhet med följande mål:

— Stöd till ett antal stater att efter framställan från dem stärka deras kontrollsystem för vapenöverföring i syfte att de ska kunna genomföra vapenhandelsfördraget.

— Ökad medvetenhet om och ökat egenansvar för vapenhandelsfördraget på nationell och regional nivå när det gäller berörda nationella och regionala myndigheter samt intressenter i civilsamhället, så att dessa ytterligare inbegrips i vapenhandelsfördragets genomförande.

2. För att uppnå de mål som avses i punkt 1 kommer unionen att genomföra följande projektverksamhet:

a) Mottagarländer ska bistås vid upprättande, uppdatering och genomförande, i lämpliga fall, av relevanta lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder som syftar till att införa och utveckla ett ändamålsenligt system för vapenöverföringskontroll i linje med vapenhandelsfördragets krav.

b) Mottagarländernas tjänstemän med ansvar för tillståndsgivning och efterlevnad ska ges bättre expertkunskap och kapacitet, särskilt genom utbyte av bästa praxis, utbildning och tillgång till relevanta informationskällor för att säkerställa adekvat genomförande och tillämpning av vapenöverföringskontroll.

c) Öppenhet ska främjas inom den internationella vapenhandeln med utgångspunkt i vapenhandelsfördragets öppenhetskrav.

d) Mottagarländernas varaktiga tillämpning av vapenhandelsfördraget ska främjas när dessa inbegriper berörda nationella och regionala intressenter, såsom nationella parlament, behöriga regionala organisationer och företrädare för civilsamhället, vilka är långsiktigt intresserade av att övervaka vapenhandelsfördragets faktiska genomförande.

(e) Ett bredare intresse för vapenhandelsfördraget ska främjas genom att kontakt tas med länder som inte vidtagit några åtgärder för vapenhandelsfördraget i syfte att stödja fördragets universella tillämpning.

En detaljerad beskrivning av de projektåtgärder som avses i denna punkt återfinns i bilagan.

Artikel 2

1. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (nedan kallad *den höga representanten*) ska ansvara för genomförandet av detta beslut.

2. Det tekniska genomförandet av de projektåtgärder som avses i artikel 1.2 ska utföras av det tyska förbundskontoret för ekonomi och exportkontroll (Bafa).

3. Bafa ska genomföra denna uppgift under den höga representantens ansvar. I detta syfte ska den höga representanten ingå nödvändiga överenskommelser med Bafa.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av den projektverksamhet som avses i artikel 1.2 ska vara 5 200 000 EUR. Den totala beräknade budgeten för projektet som helhet ska vara 6 445 000 EUR. Den del av den beräknade budgeten som inte omfattas av referensbeloppet ska tillhandahållas genom medfinansiering av Förbundsrepubliken Tysklands regering.

2. De utgifter som ska finansieras med det referensbelopp som fastställs i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som är tillämpliga på unionens allmänna budget.

3. Kommissionen ska övervaka att de utgifter som avses i punkt 1 förvaltas korrekt. För detta ändamål ska den ingå en bidragsöverenskommelse med Bafa. I överenskommelsen ska det fastställas att Bafa ska se till att unionens bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.

4. Kommissionen ska sträva efter att ingå den bidragsöverenskommelse som avses i punkt 3 så snart som möjligt efter det att detta beslut har trätt i kraft. Den ska underrätta rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om tidpunkten för ingåendet av bidragsöverenskommelsen.

Artikel 4

1. Den höga representanten ska rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut på grundval av regelbundna rapporter utarbetade av Bafa. Dessa rapporter ska ligga till grund för rådets utvärdering.

2. Kommissionen ska informera om de finansiella aspekterna av projektverksamhetens genomförande enligt artikel 1.2.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska upphöra att gälla 36 månader efter den dag då den bidragsöverenskommelse som avses i artikel 3.3 ingås. Det ska dock upphöra att gälla den 17 juni 2014 om någon sådan bidragsöverenskommelse inte har ingåtts före den dagen.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2013.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande

BILAGA

PROJEKTVERKSAMHET SOM AVSES I ARTIKEL 1.2

1. **Bakgrund och motivering till stödet inom ramen för Gusp**

Detta beslut bygger på tidigare rådsbeslut till stöd för den FN-process som ledde fram till vapenhandelsfördraget för främjande av tredjeländers utveckling av mer ansvarsfulla och öppna system för vapenexportkontroll ([1]). Den 2 april 2013 antog FN:s generalförsamling fördraget, som öppnades för undertecknande den 3 juni 2013.

Syftet med fördraget är *"att fastställa högsta möjliga gemensamma internationella normer för att reglera eller förbättra regleringen av den internationella handeln med konventionella vapen, att förebygga och utplåna olaglig handel med konventionella vapen samt förhindra att dessa avleds"*. Det uttalade syftet är *"att bidra till internationell och regional fred, säkerhet och stabilitet, minskat mänskligt lidande och främja samarbete, öppenhet och ansvarsfullt agerande av fördragsstaterna vid internationell handel med konventionella vapen för att därigenom skapa förtroende mellan fördragsstaterna"*. Fördragets mål och syfte stämmer därför överens med unionens övergripande utrikes- och säkerhetspolitiska ambition i enlighet med hur denna fastställs enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen och ytterligare specificeras i den europeiska säkerhetsstrategin.

Med anledning av FN:s generalförsamlings antagande av vapenhandelsfördraget har EU fastställt tre huvudutmaningar för fördraget: att säkerställa dess snabba ikraftträdande, att sörja för dess faktiska genomförande och, slutligen, att verka för dess universella tillämpning. Exportkontrollbistånd och utåtriktad verksamhet har avgörande betydelse när dessa utmaningar ska hanteras, och de bildar därför centrala delar i detta beslut.

När det gäller exportkontrollbistånd förutses det i detta beslut att det ska finnas ett antal riktade biståndsprogram som ska bistå mottagarländerna på ett anpassat och långtgående sätt för att de ska uppfylla vapenhandelsfördragets krav. Biståndet ska utvecklas i enlighet med en färdplan för biståndet som ska godkännas tillsammans med mottagarländer och som ska ange åtgärdsprioriteringar, sörja för lokalt egenansvar och visa på engagemanget för ratificering av fördraget.

Utöver de riktade biståndsprogrammen föreskrivs i beslutet om tillfällig biståndsverksamhet som ska komplettera de riktade biståndsprogrammen genom att rikta sig till andra mottagarländer som har begränsade men välpreciserade behov. Denna tillfälliga biståndsverksamhet ska ge unionen möjlighet att på ett flexibelt och reaktivt sätt hantera framställningar om bistånd.

För att bidra till att mottagarländernas insatser för vapenöverföringskontroll blir långsiktigt hållbara syftar detta beslut till att engagera intressenter såsom nationella parlament, behöriga regionala organisationer och företrädare för civilsamhället, vilka är långsiktigt intresserade av att övervaka vapenhandelsfördragets faktiska genomförande.

Med hänvisning till den utmaning som universell tillämpning av vapenhandelsfördrag innebär innehåller detta beslut slutligen ett inslag av utåtriktad verksamhet som syftar till att engagera alla berörda länder. Det alternativ som valts är att nå ut till dessa länder genom den hävstångseffekt som erbjuds genom de behöriga regionala organisationer som de tillhör och som genomför verksamhet med anknytning till kontroll av vapenöverföring.

I beslutet erbjuds därför ett heltäckande urval av biståndsverksamhet och utåtriktad verksamhet för att på lämpligt sätt bemästra de tre ovan angivna utmaningarna. Att aktivt möta dessa utmaningar är i linje med unionens och dess medlemsstaters långvariga och helhjärtade stöd till vapenhandelsfördraget.

2. **Övergripande mål**

Det centrala syftet med detta beslut är att stödja ett antal stater som efter framställan ska stärka sina kontrollsystem för vapenöverföring i syfte att faktiskt kunna genomföra vapenhandelsfördraget. De biståndsinsatser som utvecklas inom denna ram ska sedan tas upp i ett bredare sammanhang med deltagande av berörda intressenter och utåtriktad verksamhet avseende andra länder. Unionens insatser ska särskilt ge

([1]) Se beslut 2010/336/Gusp, beslut 2013/43/Gusp, beslut 2009/1012/Gusp och beslut 2012/711/Gusp.

a) stärkt kapacitet att kontrollera vapenöverföring i mottagarländerna,

b) främjande av medvetenheten och egenansvaret hos berörda intressenter såsom behöriga regionala organisationer, nationella parlament och företrädare för civilsamhället, vilka är långsiktigt intresserade av att fördraget faktiskt genomförs,

c) utåtriktad verksamhet avseende andra länder i syfte att stödja universell tillämpning av fördraget.

3. **Beskrivning av projektverksamheten**

3.1 **Inrättande av en pool av experter**

3.1.1 *Projektmål*

Målet med inrättandet av en pool av experter är att ge genomförandeorganet en tydligt angiven, kompetent och tillförlitlig resurs för att på lämpligt sätt reagera på framställningar om bistånd och stödja därav följande biståndsverksamhet. Tanken med att inrätta en sådan pool är att uppmuntra medlemsstaternas exportkontrollorgan att utse relevanta experter eftersom deras tillgänglighet och medverkan i biståndsverksamheten kommer att vara av avgörande betydelse för den berörda verksamhetens genomförbarhet.

3.1.2 *Projektbeskrivning*

Genomförandeorganet ska inrätta en pool av experter. Dessa experter ska genomföra den biståndsverksamhet som utformats för mottagarländerna i enligt med sina expertområden och de behov som fastställts av och med mottagarländerna.

Genomförandeorganet ska säkerställa största möjliga geografiska representation vid urvalet av experter. Det ska även ha tillgång till lämpliga och tillgängliga experter från andra exportkontrollorgan i unionen. Det ska likaledes främja deltagande av experter från länder som nyligen med framgång utvecklat nationella kontrollsystem för vapenöverföring, inklusive dessa som utvecklats i samband med att de fått internationellt bistånd.

Expertpoolens samlade expertis bör omfatta hela räckvidden för det nationella kontrollsystemet för vapenöverföring (särskilt rättsliga frågor, tillståndsgivning, tull/efterlevnad, medvetenhet, lagföring/sanktioner, rapportering/öppenhet).

3.2 **Anpassade nationella biståndsprogram som genomförs inom ramen för en färdplan för biståndet**

3.2.1 *Projektmål*

Målet med de riktade biståndsprogrammen och deras tillhörande färdplaner är att stärka mottagarländernas kapacitet att globalt och varaktigt uppfylla vapenhandelsfördragets krav. Färdplanen ska göra det möjligt för mottagarlandet att förutsäga vad som planeras i fråga om bistånd och ska beskriva de förväntade förbättringarna i landets överföringskontrollkapacitet.

3.2.2 *Projektbeskrivning*

Nationella biståndsprogram kommer att inrättas för upp till tolv mottagarländer. Under de två första åren av genomförandet av beslutet ska högst tio biståndsprogram för genomförande inrättas så att unionen har möjlighet att besvara ytterligare framställningar om bistånd som framförs i ett senare skede.

De riktade biståndsprogrammen bör utarbetas enligt följande steg:

a) En framställning om bistånd för att genomföra vapenhandelsfördraget (som lämnas in av tredjelandet till genomförandeorganet). Denna framställning bör så långt som möjligt motiveras, och i den bör det helst redan anges vilka specifika områden biståndet är avsett för. I förekommande fall bör det ansökande landet också ange sådant bistånd som tidigare mottagits eller för närvarande mottas från andra biståndsgivare och informera om sin nationella genomförandestrategi avseende vapenhandelsfördraget.

b) På grundval av hur välmotiverad framställningen är och på grundval av kriterierna i 5.1 ska den höga representanten, i samarbete med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och med genomförandeorganet, besluta om det ansökande landet är berättigat till bistånd.

c) Om framställningen om bistånd mottagits positivt ska ett bedömningsbesök av experter anordnas av genomförandeorganet. Detta bör ske på grundval av nära kontakter mellan genomförandeorganet och det tredjeland som ansöker om bistånd och omfatta några av de mest relevanta experter som ingår i den förteckning över experter som avses i avsnitt 3.1.

Bedömningsbesöket av experter kan, där det är möjligt, förberedas för användande av frågeformulär och insamling av befintlig information; det kommer att inbegripa en inledande bedömning av behoven och prioriteringarna i det land som ansöker om bistånd. Framför allt kommer detta att göra det möjligt att från det land som ansöker om bistånd få uppgifter om vad som faktiskt krävs för genomförandet av vapenhandelsfördraget och att jämföra dessa krav med landets befintliga resurser för kontroll av vapenöverföring. Detta inledande bedömningsbesök av experter syftar till att samla alla berörda inhemska organ och intressenter och ange motiverade och pålitliga lokala partner.

d) På grundval av resultaten från bedömningsbesöket av experter ska genomförandeorganet utarbeta en färdplan för biståndet. Vid utarbetandet av denna biståndsfärdplan ska genomförandeorganet beakta bistånd med anknytning till vapenhandelsfördraget som eventuellt har tillhandahållits av andra organisationer. Om det land som ansöker om bistånd redan har utarbetat en nationell genomförandestrategi för vapenhandelsfördraget ska genomförandeorganet också se till att unionens biståndsfärdplan är förenlig med den nationella genomförandestrategin.

e) Resultaten från bedömningsbesöket av experter och det därav föranledda utkastet till biståndsfärdplan ska ingå i en specifik rapport till kommissionen inom ramen för den sedvanliga finansiella och beskrivande rapportering som anges i artikel 3 i detta beslut.

f) Utkastet till biståndsfärdplan ska översändas till mottagarlandet för godkännande. Färdplanen ska vara anpassad till mottagarlandet och i den ska prioriteringarna för biståndet fastställas.

g) Färdplanen ska genomföras med deltagande av relevanta experter som ingår i förteckningen över experter och med deltagande av andra intressenter när så är lämpligt.

Beroende på de exakta behoven i det berörda mottagarlandet ska färdplanen fastställas på grundval av det normala femdelade tillvägagångssätt som traditionellt har använts inom det strategiska biståndet för handelskontroll (rättsliga frågor, tillstånd, tull/efterlevnadskontroll, medvetenhet och sanktioner/lagföring). Utöver dessa fem standardområden kommer största uppmärksamhet att ägnas åt rapportering och öppenhet.

De olika biståndsinstrumenten kommer i synnerhet att omfatta rättslig översyn, utbildningsseminarier, workshoppar, studiebesök, och användning av webbaserade verktyg och informationskällor. Dessa biståndsinstrument ska väljas ut av genomförandeorganet enligt de exakta behov och prioriteringar som fastställts i samband med bedömningsbesöket av experter och i enlighet med den överenskomna färdplanen. De biståndsinstrument som valts ut i syfte att på ett lämpligt sätt tillgodose framställningen om bistånd bör tydligt anges och motiveras i biståndsfärdplanen.

3.3 **Enskilda ad hoc-biståndsworkshoppar**

3.3.1 *Projektmål*

Målet med de enskilda ad hoc-biståndsworkshopparna är att stärka mottagarländernas kapacitet för kontroll av vapenöverföring så att de kan uppfylla vapenhandelsfördragets krav på ett målinriktat och relevant sätt. Denna ad hoc-biståndsverksamhet kommer att göra det möjligt för unionen att på ett flexibelt och reaktivt sätt besvara framställningar om bistånd där det anges ett specifikt behov som rör det effektiva genomförandet av vapenhandelsfördraget.

3.3.2 *Projektbeskrivning*

Upp till tio tvådagars workshoppar för enskilda mottagarländer ska tillhandahållas för att tillgodose målinriktade framställningar om bistånd och intresseanmälningar i syfte att främja ett eller flera specifika områden av ett system för vapenöverföringskontroll.

Dessa workshoppar kommer att tillhandahålla ett begränsat, individuellt och skräddarsytt bistånd och behandla den eller de specifika frågor som det ansökande landet har tagit upp (som exempelvis: översyn av lagstiftningen om överföringskontroll, bästa praxis i fråga om rapportering, informationskällor med relevans för tillämpningen av vapenhandelsfördragets kriterier för riskbedömning, kontroll av slutanvändningen och dokumentation). Workshopparna kommer att genomföras i mottagarländerna och sakkunniga kommer att ges av experter som ingår i den förteckning över experter som avses i avsnitt 3.1.

Genomförandeorganet ska ansvara för mottagandet av framställningarna om bistånd och för rapporteringen av dessa till den höga representanten, som i samråd med arbetsgruppen för export av konventionella vapen ska besluta om hur framställningarna ska besvaras. Den höga representantens bedömning ska särskilt vägledas av kriterierna i avsnitt 5.1, framställningens korrekthet och det sätt på vilket man i framställningen anger den eller de frågor som berörs, med beaktande av den geografiska balansen.

3.4 **Möjlighet att överföra resurser från de riktade biståndsprogrammen till ad hoc-biståndsworkshopparna**

Om det maximala antal fullständiga riktade biståndsprogram som föreskrivs i avsnitt 3.2 inte uppfylls kan det antal workshoppar som föreskrivs i avsnitt 3.3 ökas till högst tjugo.

Den höga representanten och kommissionen ska, i samarbete med arbetsgruppen för export av konventionella vapen, var sjätte månad se över läget i fråga om de riktade biståndsprogrammen i syfte att bedöma möjligheterna att öka antalet enskilda biståndsworkshoppar i proportion till hur ofullständiga de riktade biståndsprogrammen är.

3.5 **Konferens för länder som omfattas av biståndsverksamhet med avseende på vapenhandelsfördraget**

3.5.1 *Projektmål*

Konferensens mål är att främja medvetenheten och egenansvaret hos berörda intressenter såsom behöriga regionala organisationer, nationella parlament och företrädare för civilsamhället, vilka är långsiktigt intresserade av att fördraget genomförs effektivt.

3.5.2 *Projektbeskrivning*

Projektet kommer att utgöras av en tvådagars konferens som ska anordnas i nära anslutning till att detta beslut genomförande avslutas. Denna konferens kommer att sammanföra berörda företrädare för de länder som har utnyttjat riktade biståndsprogram enligt avsnitt 3.2 och ad hoc-biståndsverksamhet enligt avsnitt 3.3.

Konferensen ska underlätta utbytet av erfarenheter mellan mottagarländerna, ge information om dessa länders ställning med avseende på vapenhandelsfördraget och om vapenhandelsfördragets ratificerings- och genomförandestatus och kommer att möjliggöra utbyte av relevant information med företrädare för nationella parlament och civilsamhället.

Deltagarna i konferensen bör därför omfatta

— diplomatisk och militär personal/anställda inom försvaret från mottagarländerna, i synnerhet myndigheter som svarar för nationell politik med avseende på vapenhandelsfördraget,

— teknisk och brottsbekämpande personal från mottagarländerna, särskilt tjänstemän från tillståndsmyndigheter, tull, och brottsbekämpande organ,

— företrädare för nationella, regionala och internationella organisationer som deltar i att tillhandahålla bistånd samt företrädare för länder som är intresserade av att tillhandahålla eller motta strategiskt bistånd för handelskontroll,

— företrädare för berörda icke-statliga organisationer, tankesmedjor, nationella parlament och industrin.

Upp till 80 personer väntas delta i konferensen. Konferensorten och den slutliga förteckningen över inbjudna länder och organisationer kommer att fastställas av den höga representanten i samråd med rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen och på grundval av ett förslag från genomförandeorganet.

3.6 **Regionala seminarier**

3.6.1 *Projektmål*

De regionala seminarierna kommer att göra det möjligt att nå ut till andra länder i syfte att stödja fördragets universella tillämpning. Seminarierna kommer också att stödja de berörda regionala organisationernas fortsatta deltagande i vapenhandelsfördraget och deras intresse av att verka för detta fördrag i alla sina medlemsstater.

3.6.2 *Projektbeskrivning*

Projektet kommer att genomföras i form av fem tvådagars seminarier som kommer att vara inriktade på läget med avseende på vapenhandelsfördragets ikraftträdande och relaterade frågor som rör genomförandet.

Seminarierna kommer att göra det möjligt för länder som omfattas av biståndsverksamhet för vapenöverföringskontroll att utbyta åsikter och erfarenheter och bedöma hur detta bistånd förhåller sig till den verksamhet som genomförts av deras berörda regionala organisation. Seminarierna kommer också att särskilt uppmärksamma

— erfarenheter av och möjligheter till syd-syd-samarbete vid inrättandet och utvecklingen av system för vapenöverföringskontroll,

— vapenhandelsfördragets komplementaritet med andra relevanta FN-instrument, särskilt FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen.

Seminarierna kommer att äga rum inom de första 18 månaderna av genomförandet av rådets beslut och kommer att behandla följande regionala organisationer och deras berörda medlemsstater:

— Förenta nationernas regionala centrum för fred och nedrustning i Asien och Stillahavsområdet (UNRCPD).

— Förenta nationernas regionala centrum för fred och nedrustning i Afrika (Unrec).

— Förenta nationernas regionala centrum för fred, nedrustning och utveckling i Latinamerika och Västindien.

— Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas).

— Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

Om möjligt bör seminarierna helst äga rum i ett land som utnyttjar ett riktat biståndsprogram. Om detta visar sig vara omöjligt bör orten fastställas av den höga representanten i samråd med rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen.

Deltagarna i dessa regionala seminarier bör utgöras av bl.a.

a) diplomatisk och militär personal/anställda inom försvaret från länder i regionen, i synnerhet myndigheter som svarar för nationell politik med avseende på vapenhandelsfördraget,

b) teknisk och brottsbekämpande personal från länder i regionen, särskilt tjänstemän från tillståndsmyndigheter, tull, och brottsbekämpande organ,

c) företrädare för internationella och regionala organisationer, regionalt baserade icke-statliga organisationer, tankesmedjor, nationella parlament samt lokal och regional industri,

d) nationella och internationella tekniska experter på frågor som rör vapenöverföringskontroll, inklusive unionsexperter och företrädare för industrin.

Upp till 70 personer väntas delta i varje seminarium.

4. **Sambandet med övrig biståndsverksamhet med avseende på exportkontroller**

4.1 **Samordningen med unionens övriga biståndsverksamhet med avseende på exportkontroll**

Utifrån erfarenheterna från tidigare verksamhet och den verksamhet som för närvarande pågår på området för exportkontrollbistånd avseende både varor med dubbla användningsområden och konventionella vapen bör man eftersträva största möjliga synergi och komplementaritet när vapenhandelsfördragsrelaterat bistånd ges till tredjeländer, för att garantera att unionens verksamhet är så effektiv och konsekvent som möjligt, utan onödigt dubbelarbete.

4.2 **Samordning med övrig relevant biståndsverksamhet**

Genomförandeorganet bör också i högsta grad ta hänsyn till vapenhandelsfördragsrelaterad verksamhet som utförs inom ramen för FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och stödsystemet för handlingsprogrammets genomförande, FN:s säkerhetsråds resolution 1540(2004) och FN:s fond till stöd för samarbetet för reglering av vapenhandeln. Genomförandeorganet bör vid behov samarbeta med dessa för att undvika dubbelarbete och garantera största möjliga samstämmighet och komplementaritet.

4.3 **Främjande av syd-syd-samarbete i fråga om exportkontroller genom relevanta unionsinstrument**

Projektet ska också syfta till att bland de länder som mottar bistånd enligt detta beslut öka medvetenheten om de unionsinstrument som kan stödja syd-syd-samarbetet i fråga om exportkontroller. I detta hänseende bör man genom den biståndsverksamhet som föreskrivs i avsnitten 3.2 och 3.3 informera om och främja tillgängliga instrument såsom initiativet inom ramen för EU:s kompetenscentrum på det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området.

5. **Målgrupp**

5.1 **Målgrupp för riktade biståndsprogram och ad hoc-biståndsworkshoppar med avseende på vapenhandelsfördraget**

Målgrupp för den projektverksamhet som avses i avsnitten 3.2 och 3.3 kan vara stater som ansöker om bistånd i syfte att genomföra vapenhandelsfördraget och som ska väljas ut på grundval av bland annat följande kriterier:

— Undertecknande av vapenhandelsfördraget samt läget när det gäller genomförandet av internationella instrument som rör kontroll av vapenhandel och vapenöverföring och som är tillämpliga på landet i fråga.

— Sannolikheten för att biståndsverksamheten ska ge ett gott resultat med tanke på ratificeringen av vapenhandelsfördraget.

— Bedömningen av eventuellt bistånd som redan mottagits eller som planeras inom området för kontroll av varor med dubbla användningsområden och vapenöverföring.

— Landets betydelse för den globala vapenhandeln.

— Landets betydelse för unionens säkerhetsintressen.

— Berättigande till offentligt utvecklingsbistånd.

5.2 **Målgrupp för de regionala seminarierna**

Målgrupp för de regionala seminarierna kan vara stater som tillhör eller omfattas av de regionala organisationer som avses i avsnitt 3.6.2.

Det är den höga representanten som ska göra det slutliga valet av de länder som ska inbjudas till varje seminarium samt av de enskilda deltagarna, i samråd med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och på grundval av ett förslag från genomförandeorganet.

6. **Genomförandeorgan**

Genomförandet av detta rådsbeslut kommer att anförtros Bafa. Bafa kommer vid behov att samarbeta med -medlemsstaternas exportkontrollorgan, relevanta regionala och internationella organisationer, tankesmedjor, forskningsinstitut och icke-statliga organisationer.

Bafa har ledande erfarenhet av att tillhandahålla biståndsverksamhet och utåtriktad verksamhet avseende överföringskontroll. Bafa har förvärvat sådan erfarenhet inom samtliga relevanta områden av strategisk överföringskontroll, som omfattar det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området samt områdena för varor med dubbla användningsområden och vapen.

När det gäller bistånd och utåtriktad verksamhet avseende vapenöverföringskontroll har Bafa med framgång slutfört genomförandet av beslut 2009/1012/Gusp. Bafa ansvarar för närvarande för genomförandet av beslut 2012/711/Gusp som bygger på beslut 2009/1012/Gusp och syftar till att stärka mottagarländernas system för vapenexportkontroll för att åstadkomma större öppenhet och ansvar i enlighet med den unionsram som fastställdes genom gemensam ståndpunkt 2008/944/Gusp.

När det gäller varor med dubbla användningsområden och varor inom det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området är Bafa genomförandeorganet för det nuvarande programmet för exportkontrollbistånd och utåtriktad verksamhet avseende varor med dubbla användningsområden, vilket finansieras genom stabilitetsinstrumentet, och i denna egenskap har Bafa förvärvat ingående kunskaper om överföringskontrollsystemen i de länder som omfattas av programmet. Denna kunskap ökar allteftersom genomförandet av de överföringskontrollrelaterade projekten inom ramen för stabilitetsinstrumentet vilket Bafa deltar i framskrider, såsom initiativet för kompetenscentrum på det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området.

Som en följd av detta har Bafa unika förutsättningar att peka på de starka sidorna och svagheterna i överföringskontrollsystemen i de länder som kan komma i fråga som mottagare för den stödverksamhet för vapenhandelsfördragets genomförande som fastställs i detta beslut. Bafa kan således synnerligen väl underlätta synergier mellan de olika biståndsprogram som nämns ovan och undvika onödigt dubbelarbete.

Eftersom lagar, administrativa förfaranden, kontrollresurser och organ för exportkontroll av varor med dubbla användningsområden i stor utsträckning överlappar för exportkontrollen av konventionella vapen, kommer en av de främsta utmaningarna för den vapenhandelsfördragsrelaterade biståndsverksamheten att vara att beakta sådant bistånd som redan har tillhandahållits inom områdena för varor med dubbla användningsområden och riskreducering inom det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området. Valet av Bafa bidrar till att säkerställa att det vapenhandelsfördragsrelaterade biståndet på ett lämpligt sätt kompletterar det bistånd som redan lämnas inom ramen för nuvarande biståndsprogram avseende varor med dubbla användningsområden, riskreducering inom det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området och vapenexportkontroll.

7. **Unionens synlighet och tillgången till material om biståndsverksamheten**

Material som producerats inom ramen för projektet ska säkerställa unionens synlighet, särskilt genom den logo och den grafiska framställning som överenskommits för genomförandet av rådets beslut 2012/711/Gusp.

Den webbportal som anges i beslut 2012/711/Gusp och som för närvarande håller på att utvecklas ska främjas med tanke på den vapenhandelsfördragsrelaterade biståndsverksamhet enligt det här beslutet.

Genomförandeorganet bör därför, i samband med den berörda biståndsverksamhet som organet genomför, informera om webbportalen och uppmuntra sökning i och användning av portalens tekniska resurser. Genomförandeorganet bör vid främjandet av webbportalen sörja för unionens synlighet.

8. **Konsekvensbedömning**

Konsekvenserna av de verksamheter som anges i detta beslut bör bedömas tekniskt när de har slutförts. På grundval av informationen och rapporterna från genomförandeorganet kommer konsekvensbedömningen att göras av den höga representanten i samarbete med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och i lämpliga fall med unionens delegationer i mottagarländerna samt andra berörda aktörer.

När det gäller länder som har utnyttjat ett riktat biståndsprogram bör man i konsekvensbedömningen särskilt uppmärksamma hur många länder som har ratificerat vapenhandelsfördraget och utvecklingen av deras kapacitet att kontrollera vapenöverföring. Denna bedömning av mottagarländernas kapacitet att kontrollera vapenöverföring bör särskilt omfatta utarbetandet och utfärdandet av relevanta nationella förordningar, möjligheten att rapportera om vapenexport och vapenimport och bemyndigandet av en behörig administration som ansvarar för vapenöverföringskontroll.

9. **Rapportering**

Genomförandeorganet kommer att utarbeta regelbundna rapporter, bland annat efter slutförandet av varje verksamhet. Rapporterna bör överlämnas till den höga representanten senast sex veckor efter det att verksamheten i fråga har slutförts.